

Ekonomiska villkor för ledamöter av Europaparlamentet

Sammanfattning

I detta betänkande behandlas regeringens proposition 2008/09:184 Ekonomiska villkor för ledamöter av Europaparlamentet. Med anledning av den ledamotsstadga som antogs av Europaparlamentet i september 2005 och som ska börja gälla den 14 juli 2009 föreslås att tillämpningsområdet för lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet inskränks så att den endast i undantagsfall gäller för de svenska ledamöter som fullgör uppdrag i Europaparlamentet. Lagen föreslås dock gälla för redan intjänade förmåner, t.ex. intjänad ålderspension, och bestämmelser om inkomstgaranti föreslås ändrade så att de närmare ansluter till den reglering som gäller för ledamöterna i riksdagen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 14 juli 2009.

I två motioner (mp respektive v) begärs att Sverige ska utnyttja möjligheten att besluta om avvikande bestämmelser så att det föreslagna gemensamma ledamotsarvodet för Europaparlamentarikerna tillämpas först efter utgången av den valperiod som löper ut 2019. I en av motionerna (v) begärs i första hand att propositionen avslås och dessutom bl.a. att arvodet för riksdagsledamöter och EU-parlamentariker ska motsvara 100 % av prisbasbeloppet.

Utskottet tillstyrker regeringens lagförslag med vissa ändringar, med innebörd bl.a. att bestämmelser om jämkning av inkomstgarantin införs. Motionerna avstyrks. Fem reservationer (v, mp) har avgetts.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Bakgrund	5
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	7
Propositionen	7
Ledamotsstadgan	7
Övergångsbestämmelser	8
Möjligheten för en ledamot att välja system	8
Den frivilliga pensionsfonden	9
Medlemsstaternas rätt att bestämma avvikelser från stadgan	10
Lagförslagen	11
Ersättningslagen	13
Övriga lagförslag	13
Motionerna	13
Tidigare ställningstagande	15
Utskottets ställningstagande	15
Reservationer	18
1. Avslag på propositionen, punkt 1 (v)	18
2. Övergångsperiod till 2019, punkt 2 (v, mp)	18
3. Arvode och pensioner på nationell nivå, m.m., punkt 3 (v)	19
4. Knytning av riksdagsledamöternas arvode till prisbasbeloppet, punkt 4 (v)	20
5. Kostnadsersättning och traktamente, punkt 5 (v)	21
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	23
Propositionen	23
Följdmotionen	23
Motion väckt med anledning av proposition 2008/09:136	24
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	25
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	51

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Avslag på propositionen**

Riksdagen avslår motion 2008/09:K8 yrkande 1.

Reservation 1 (v)

2. **Övergångsperiod till 2019**

Riksdagen avslår motionerna 2008/09:K8 yrkande 7 och 2008/09:Sk17 yrkande 1.

Reservation 2 (v, mp)

3. **Arvode och pensioner på nationell nivå, m.m.**

Riksdagen avslår motion 2008/09:K8 yrkandena 2, 3, 4 i denna del och 5.

Reservation 3 (v)

4. **Knytning av riksdagsledamöternas arvode till prisbasbeloppet**

Riksdagen avslår motion 2008/09:K8 yrkande 4 i denna del.

Reservation 4 (v)

5. **Kostnadsersättning och traktamente**

Riksdagen avslår motion 2008/09:K8 yrkande 6.

Reservation 5 (v)

6. **Regeringens lagförslag**

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter,
2. lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481),
3. lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter,
4. lag om ändring i lagen (1996:304) om arvoden m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet med de ändringarna
 - a) att orden "utgå" respektive "utgå" i 1 kap. 1 § tredje stycket ska bytas ut mot ordet "lämnas",
 - b) beträffande 12 kap. att kapitlet ska ha rubriken "Överklagande",
 - c) att det i lagen införs två nya paragrafer 9 kap. 12 a och 23 §§ och nya mellanrubriker före dessa paragrafer, med den lydelse utskottet föreslår i bilaga 3 samt att ingressen ska ha den ändrade lydelse som föranleds av detta,
 - d) att lagens rubrik samt ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

5. lag om ändring i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen,

6. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:000).

Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2008/09:184.

7. Instruktionen för riksdagens arvodesnämnd

Riksdagen antar utskottets förslag i bilaga 3 till lag om ändring i lagen (1993:1426) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd.

Stockholm den 19 maj 2009

På konstitutionsutskottets vägnar

Berit Andnor

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Berit Andnor (s), Per Bill (m), Margareta Cederfelt (m), Morgan Johansson (s), Andreas Norlén (m), Stefan Tornberg (c), Helene Petersson i Stockaryd (s), Björn Leivik (m), Billy Gustafsson (s), Ingvar Svensson (kd), Anna Tenje (m), Marianne Berg (v), Phia Andersson (s), Annie Johansson (c), Mikael Johansson (mp), Tone Tingsgård (s) och Helena Bargholtz (fp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Propositionen bygger på en departementspromemoria som upprättats inom Justitiedepartementet. Promemorian, Ekonomiska villkor för ledamöter av Europaparlamentet (Ds 2009:6), innehåller bl.a. förslag till anpassning av svensk lagstiftning till den ledamotsstadga som Europaparlamentet beslutat om. Promemorian har remissbehandlats.

Lagförslagen har inte varit föremål för lagrådsgranskning. Regeringen har pekat på att förslagen till ändringar i offentlighets- och sekretesslagen och folkbokföringslagen endast är redaktionella och har bedömt att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse för propositionens förslag till ändringar i dessa delar.

Två motioner (v respektive mp) vänder sig mot regeringens förslag.

Förslagen finns förtecknade i bilaga 1

Frågan om beskattning av ersättningar till bl.a. ledamöter av Europaparlamentet behandlas av skatteutskottet med anledning av proposition 2008/09:136 Beskattning av ersättningar till ledamöter av Europaparlamentet och viss personal vid Europaskolorna.

Bakgrund

Europaparlamentet beslutade den 28 september 2005 en ledamotsstadga. (2005/684/EG, Euratom) sedan rådet i juli 2005 godkänt ett förslag från parlamentet. Inför rådets beslut samrådde regeringen med riksdagens EU-nämnd, som godtog regeringens bedömning att fördelarna med förslaget övervägde dess nackdelar.

Ledamotsstadgan ska tillämpas från och med den valperiod som börjar 2009, dvs. från och med den 14 juli 2009.

För närvarande står Europaparlamentet i huvudsak för vissa kostnadsersättningar till ledamöterna, medan bl.a. arvoden och pensioner betalas av medlemsstaterna. Stadgan innebär bl.a. att Europaparlamentet i fortsättningen kommer att stå för alla ekonomiska förmåner som utgår till ledamöter och f.d. ledamöter av Europaparlamentet. Detta innebär att det behövs ändringar i den svenska lagstiftning som i dag gäller för ledamöterna i Europaparlamentet.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Med anledning av ledamotsstadgan föreslås att tillämpningsområdet för lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet (företrädarlagen) inskränks så att den endast i undantagsfall gäller

för de svenska ledamöter som fullgör uppdrag i Europaparlamentet. Företrädarlagen föreslås dock gälla för redan intjänade förmåner, t.ex. intjänad ålderspension. Vidare föreslås att företrädarlagens bestämmelser om inkomstgaranti ändras så att de närmare ansluter till den reglering som gäller för ledamöterna i riksdagen samt att bestämmelser om överklagande av vissa beslut införs.

I anslutning till ändringarna i företrädarlagen föreslås vissa följdändringar i bl.a. lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter. Ändringarna innebär bl.a. att den tid som en ledamot innehaft uppdrag som ledamot av Europaparlamentet med ersättning enligt ledamotsstadgan inte ska räknas som förmånsgrundande för rätt till inkomstgaranti.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 14 juli 2009.

Lagförslagen finns i bilaga 2.

Utskottets överväganden

Propositionen

Ledamotsstadgan

Ända sedan direkta val av ledamöter av Europaparlamentet infördes år 1976 genom akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör bilaga till rådets beslut (EEG, Euratom, EKSG) nr 76/787 av den 20 september 1976 (den s.k. valrättsakten), har det saknats ett enhetligt regelverk med allmänna villkor som ska gälla för uppdraget som ledamot av Europaparlamentet. De villkor som för det stora flertalet ledamöter har gällt för t.ex. arvode innebär att samma bestämmelser gäller för dem som för ledamöterna i medlemsstaternas nationella parlament. Eftersom de nationella regelverken skiljer sig åt leder denna ordning till att ledamöterna utövar sitt mandat med mycket olika ekonomiska förutsättningar.

Enhetliga gemenskapsrättsliga regler finns dock om bl.a. ersättning för kostnader i tjänsten, för utgifter för en eller flera assistenter samt för kontor och viss teknisk utrustning. Europaparlamentet har även antagit vissa föreskrifter om efterlevandepension, invaliditetspension, ålderspension och övergångsersättning som ska betalas av Europaparlamentet. Dessa regler anger miniminormer som huvudsakligen tillämpas i förhållande till ledamöter som inte har rätt till motsvarande förmåner enligt nationell rätt. När det gäller rätten till övergångsersättning innebär dock bestämmelserna att ledamöterna har möjlighet att få skillnaden mellan vad som utgår enligt nationella regler och vad som tillerkänns enligt Europaparlamentets beslut utbetald under viss kortare tid.

Ledamotsstadgans första avsnitt innehåller bl.a. bestämmelser om de ekonomiska villkoren för utövandet av ledamotsuppdraget. Enligt artikel 10 uppgår *arvodet* till 38,5 % av grundlönen för en domare i Europeiska gemenskapernas domstol¹. Enligt artikel 11 ska ledamotsarvodet minskas med det eventuella arvode som en ledamot får för att utöva ett mandat i ett annat parlament.

När det gäller beskattning av arvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension följer av *artikel 12* att förmånerna ska vara föremål för beskattning till fördel för gemenskapen på motsvarande villkor som gäller för gemenskapens tjänstemän och övriga anställda. Enligt artikel 12.3 ska gemenskapsbeskattningen inte påverka medlemsstaternas möjligheter att låta ledamöternas arvoden omfattas av nationella skatterättsliga bestämmelser, under förutsättning att dubbelbeskattning undviks. Detsamma gäller för övergångsersättning och pension som utges enligt stadgan (artikel 12.5).

¹ Detta innebär för närvarande. 7 665 euro per månad.

När en ledamot lämnar sitt uppdrag ska enligt *artikel 13 övergångsersättning* betalas ut i nivå motsvarande den som gäller för ledamotsarvodet. Övergångsersättning betalas under en begränsad tid mellan sex månader och två år. Ersättningen utgår i form av en månadsbetalning för varje år mandatet har utövats, dock minst sex månader. Övergångsersättningen ska inte betalas ut om ledamoten tillträder ett mandat vid ett annat parlament eller offentligt ämbete.

Enligt *artikel 14* har en f.d. ledamot rätt till *ålderspension* fr.o.m. 63 års ålder. Pensionen kan uppgå till högst 70 % av ledamotsarvodet och beräknas utifrån det antal år mandatet har utövats. Beräkningsmodellen – 3,5 % för varje fullgjort helt år och en tolfedel för varje ytterligare hel månad – innebär att hel pension tjänas in efter 20 års mandattid. Rätten till ålderspension är helt oberoende av andra eventuella pensioner. I skäl 14 anges att bestämmelsen inte påverkar medlemsstaternas befogenhet att enligt nationell lagstiftning ta med ålderspensionen vid beräkningen av beloppen för ålderspensioner.

Vidare betalas *invaliditetspension* (artikel 15), *efterlevandepension* (artikel 17) samt *ersättning vid sjukdom m.m.* (artikel 18).

Ledamöterna har rätt till *kostnadsersättning* för resor. Övriga kostnader för utövandet av uppdraget kan ersättas i form av schablonersättning (*artikel 20*). Parlamentet bestämmer villkoren. Bestämmelser om kostnadsersättning måste enligt stadgan vara förenliga med de principer som gäller inom gemenskapsrätten för sådan ersättning. I skäl 17 framhålls att rättspraxis tillåter att parlamentet betalar ut schablonbelopp där så är möjligt för att begränsa administrationen av ersättningar.

Ledamöterna har också rätt att få bistånd av och kostnadstäckning för medarbetare som de själva har valt (artikel 21) samt en rätt att använda bl.a. parlamentets kontors- och kommunikationsutrustning (artikel 22). Vidare framgår av stadgan att samtliga utbetalningar av ersättningar ska finansieras genom Europeiska unionens budget (artikel 23). Tillämpningsföreskrifter till stadgan träder i kraft efter publicering i Europeiska unionens officiella tidning (artikel 24).

Övergångsbestämmelser

Möjligheten för en ledamot att välja system

I stadgans andra avsnitt finns ett antal övergångsbestämmelser (artiklarna 25–29) som bl.a. avser rättigheter som förvärvats före ikraftträdandet av stadgan. Bestämmelserna innebär bl.a. att den som är ledamot av Europaparlamentet innan stadgan träder i kraft och som vid valet 2009 återväljs till ledamot ges en rätt att välja om han eller hon ska omfattas av stadgans bestämmelser om arvode och pensionsförmåner eller fortsätta att omfattas av det befintliga nationella systemet.

Ledamotsstadgans bestämmelser om arvoden och pensionsförmåner ska undantagslöst tillämpas på den som väljs till ledamot vid valet 2009 och som inte är ledamot när stadgan träder i kraft, om inte den medlemsstat som ledamoten representerar har beslutat något annat för en övergångsperiod med stöd av artikel 29.

De ledamöter som före ledamotsstadgans ikraftträdande var ledamöter i Europaparlamentet och som återväljs för mandatperioden 2009–2014 ska enligt artikel 25 ha rätt att själva välja vilket ersättningssystem som ska tillämpas för dem under resten av deras mandattid – ledamotsstadgans regler om arvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension eller det existerande nationella systemet. Om en ledamot vill kvarstå i det existerande nationella systemet måste han eller hon enligt artikel 26 underätta Europaparlamentets talman om det inom 30 dagar från stadgans ikraftträdande, dvs. senast den 13 augusti 2009. I annat fall kommer stadgans regler att tillämpas i fråga om dessa förmåner (artikel 26.3). Av artikel 26.2 följer att ett beslut om att kvarstå är oåterkalleligt. Om en ledamot väljer att omfattas av det existerande nationella systemet ska detta följaktligen gälla för resten av ledamotens mandattid.

Bestämmelsen i artikel 25 motiveras enligt skäl 20 av att de nationella bestämmelser som hittills har gällt för ledamöterna varierat avsevärt och att det inte varit möjligt att finna en gemensam lösning i stadgan på alla problem som detta för med sig. Ledamöternas fria val innebär enligt samma skäl att det inte kan bli fråga om några försämrade rättigheter eller ekonomiska nackdelar för ledamöterna i samband med en övergång från det nuvarande systemet till det nya.

De kostnader som uppkommer till följd av att en ledamot väljer att stå kvar i det existerande nationella systemet ska den berörda medlemsstaten själv stå för.

Den frivilliga pensionsfonden

I artikel 27 finns vissa bestämmelser om den frivilliga pensionsfond som parlamentet har inrättat. Fonden kommer efter ikraftträdandet av stadgan att finnas kvar för de ledamöter och f.d. ledamöter som redan har förvärvat rättigheter i fonden, men den kommer inte att vara öppen för de ledamöter som väljs in i parlamentet för första gången vid valet 2009. Ledamöter som uppbär arvode enligt artikel 10 i stadgan kommer inte att kunna förvärva nya rättigheter i den frivilliga fonden (artikel 27.3). De nuvarande ledamöter som efter återval väljer att omfattas av stadgans regelverk i stället för existerande nationella system kommer alltså inte att kunna förvärva några nya rättigheter i fonden. Redan förvärvade rättigheter kommer dock inte att gå förlorade (artikel 27.1). Förutsättningarna för förvärv av nya rättigheter i fonden ska fastställas av parlamentet.

Av artikel 27.5 följer att rätten till pensionsförmåner ur den frivilliga fonden ska vara helt oberoende av andra eventuella pensioner.

Den pensionsrätt som en ledamot vid tidpunkten för stadgans ikraftträdande har förvärvat enligt nationella bestämmelser ska enligt artikel 28 kvarstå fullt ut. Det ska dock vara möjligt för parlamentet att ingå överenskommelser med behöriga organ i medlemsstaterna om överföring av förvärvade rättigheter. Perioder under vilka en ledamot har utfört uppdrag för Europaparlamentet eller ett nationellt parlament ska vidare, om de inte ger rätt till pension enligt nationella bestämmelser, beaktas vid beräkningen av pension enligt ledamotsstadgan.

Medlemsstaternas rätt att bestämma avvikelser från stadgan

Artikel 29 ger varje medlemsstat rätt att själv bestämma att de ledamöter som blivit valda att företräda staten i Europaparlamentet under en övergångsperiod ska omfattas av bestämmelser om ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension som avviker från stadgan. En sådan övergångsperiod får inte vara längre än två mandatperioder i Europaparlamentet, dvs. den får inte sträcka sig längre än till 2019. I materiellt hänseende får sådana avvikelser från stadgan inte innebära att ledamöter av Europaparlamentet får förmåner som är sämre än de förmåner som parlamentsledamöterna i den berörda medlemsstaten uppbär. Under övergångsperioden ska medlemsstaten också själv stå för de kostnader för arvoden, övergångsersättningar, pensioner och efterlevandepensioner som uppkommer.

Regeringen anser att möjligheten att under en övergångsperiod besluta om generellt avvikande bestämmelser i fråga om ledamotsarvoden, övergångsersättningar, pensioner och efterlevandepensioner inte bör utnyttjas.

Regeringen framhåller att ledamotsstadgan bygger på en kompromiss mellan Europaparlamentet och Europeiska unionens ministerråd. Möjligheten för medlemsstaterna att under en viss övergångsperiod besluta om avvikande regler i fråga om arvoden och andra förmåner för ledamöterna i Europaparlamentet utgör en del av denna kompromiss.

Med hänsyn till att ledamöternas ekonomiska villkor för närvarande skiljer sig åt avsevärt beroende på vilken medlemsstat som lämnar förmånerna kan enligt regeringen förutsättningarna för att snabbt övergå från det nuvarande nationella systemet till det nya gemenskapsrättsliga variera från land till land.

Regeringen pekar vidare på att de nya gemenskapsrättsliga reglerna skiljer sig från den nuvarande svenska lagstiftningen bl.a. med avseende på arvodets storlek, som är betydligt högre enligt ledamotsstadgan än enligt de nationella reglerna. En annan skillnad finns i fråga om rätten till ålderspension. Enligt bestämmelserna i ledamotsstadgan tjänas ålderspension in redan från och med det första uppdragsåret. Pensionsrättigheterna enligt stadgan tjänas vidare in "från första kronan". Det nuvarande nationella systemet utgör i praktiken en tjänstepension, som fungerar som ett komplement till den allmänna pensionen. Enligt de gällande svenska reglerna krävs vidare att ledamoten är minst 50 år när han eller hon lämnar uppdra-

get och dessutom har innehaft detta i minst sex hela år för att han eller hon över huvud taget ska ha rätt till ålderspension. Medan pensionsåldern enligt nationell lagstiftning är 65 år är den 63 år enligt stadgan. Enligt ledamotsstadgan krävs för hel ålderspension – motsvarande 70 % av ledamotsarvodet – att ledamoten har utövat sitt mandat under 20 år. För hel pension enligt den svenska företrädarlagen krävs endast att ledamoten fullgjort uppdraget under tolv hela år. En annan skillnad i systemen finns i fråga om reglerna om avgångsersättning, dvs. stadgans regler om övergångsersättning och den svenska regleringen av inkomstgarantin. Medan ledamotsstadgan normalt ger rätt till ersättning under en period som för flertalet ledamöter inte torde överstiga ett år innebär det svenska systemet att inkomstgarantin, beroende på ledamotens ålder vid avgången, kan gälla under två, fem eller – som längst – femton år, om ledamoten fullgjort uppdraget under minst sex hela sammanhängande år.

Bestämmelserna i ledamotsstadgan innebär alltså enligt propositionen att de svenska ledamöterna i vissa avseenden får mer förmånliga ekonomiska villkor än enligt det nuvarande nationella systemet. Stadgans regler torde dock samtidigt innebära att villkoren i vissa andra avseenden kan bli något mindre förmånliga. Regeringen konstaterar att Sverige redan i samband med rådsbehandlingen av Europaparlamentets förslag till ledamotsstadga i juli 2005 förklarade att överenskommelsen vid en samlad bedömning utgjorde en godtagbar kompromiss som borde respekteras. Det grundläggande syftet med stadgan är att åstadkomma likabehandling av ledamöterna i parlamentet. Denna ambition ställer sig regeringen bakom. Enligt regeringens mening bör stadgan därför tillämpas för svenska ledamöter redan från den tidpunkt då den träder i kraft.

Lagförslagen

Företrädarlagen

Regeringen föreslår en rad ändringar i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet (företrädarlagen). Ändringarna innebär bl.a. att tillämpningsområdet begränsas så att lagens samtliga bestämmelser ska gälla dem som har begärt att få omfattas av nationella bestämmelser om ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension. Beträffande de som innehaft uppdrag som ledamot av Europaparlamentet före ledamotsstadgans ikraftträdande ska företrädarlagens bestämmelser om egenpensioner, efterlevandepensionsförmåner, inkomstgaranti och efterlevandeskydd gälla. Också den som varit ledamot av både Europaparlamentet och riksdagen ska omfattas i detta avseende. För den som har varit ledamot både av Europaparlamentet och riksdagen och är ledamot av Europaparlamentet även efter det att ledamotsstadgan trätt i kraft ska endast den uppdragstid i Europaparlamentet som fullgjorts innan stadgan trädde i kraft tillgodoräknas som förmånsgrundande enligt företrädarlagen.

Uppdragstid som har fullgjorts när ledamotsstadgan träder i kraft men som inte, vid den tidpunkt då uppdraget i Europaparlamentet påbörjades, berättigat till förmån av pension enligt gällande svenska bestämmelser ska beaktas vid beräkning av tid för bestämmande av egenpensionsförmåner och kompletterande efterlevandepension enligt företrädarlagen endast om tiden inte redan beaktats vid bestämmande av pensionsförmåner enligt ledamotsstadgan.

Regeringen anser inte att det finns behov av lagstiftning som rör svenskt behörigt organs rätt att ingå överenskommelse med Europaparlamentet om överföring av intjänade rättigheter.

Regeringen föreslår att uttrycket företrädare utmönstras ur företrädarlagen och ersätts av uttrycket ledamot. Vidare föreslås att vissa bestämmelser i företrädarlagen som rör fall då en ledamot samtidigt är ledamot av Europaparlamentet och riksdagsledamot tas bort.

En riksdagsledamot som också varit ledamot av Europaparlamentet ska enligt förslaget inte ha rätt till inkomstgaranti enligt företrädarlagen när ledamoten lämnar sitt uppdrag i riksdagen. För en sådan ledamot ska bara gälla lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter. (ersättningslagen). Inkomstgarantin enligt företrädarlagen ska upphöra för en ledamot som tar plats i riksdagen. Det ska inte längre krävas att den tid som sammanräknas för att inkomstgaranti ska betalas under längre tid än ett år är sammanhängande. Den bestämmelse som ger riksdagsförvaltningen möjlighet att medge undantag från kravet på sammanhängande tid tas till följd av detta bort. Underlaget för inkomstgarantin enligt företrädarlagen ska enbart utgöras av det ledamotsarvode som betalas enligt företrädarlagen vid avgångstillfället. En ledamots inkomstgaranti enligt företrädarlagen eller ersättningslagen ska minskas med arvode och övergångsersättning som betalas till ledamoten under och efter avslutat uppdrag i Europaparlamentet.

Egenpensioner ska enligt förslaget inte kunna betalas ut enligt ersättningslagen eller företrädarlagen under den tid en ledamot uppbär arvode eller övergångsersättning enligt ledamotsstadgan.

Regeringen anser att på samma sätt som när det gäller beslut om inkomstgaranti och efterlevandeskydd enligt ersättningslagen bör rätten till överklagande av motsvarande beslut enligt företrädarlagen regleras uttryckligen i företrädarlagen.

Regeringen föreslår vidare övergångsbestämmelser som innebär att den som när ändringarna i företrädarlagen träder i kraft är ledamot av Europaparlamentet och som utan att lämna Europaparlamentet övergår till att få arvode enligt ledamotsstadgan, vid tillämpningen av vissa av företrädarlagens bestämmelser när det gäller rätt till ålderspension och inkomstgaranti ska anses ha avgått respektive lämnat Europaparlamentet vid ikraftträdandet den 14 juli 2009. Vid tillämpningen av vissa bestämmelser om pensionsgrundande arvode och om inkomstgarantins anknytning till prisbasbeloppet föreslås att 2009 ska anses som avgångsår. Vidare ska

bestämmelsen om inkomstgarantitidens längd i 9 kap. 3 § företrädarlagen i dess äldre lydelse gälla för den som har lämnat sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet före ikraftträdandet den 14 juni 2009.

Ersättningslagen

Egenpensionsförmåner, efterlevandepension och kompletterande efterlevandepension föreslås utgå enligt ersättningslagen till respektive efter en riksdagsledamot som också har varit ledamot av Europaparlamentet, om ledamoten inte omfattats av företrädarlagens tillämpningsområde. Vid beräkning av sammanhängande tid för inkomstgaranti för den som varit ledamot av både riksdagen och Europaparlamentet ska ledamoten inte räknas till godo den tid då han eller hon fullgjort uppdrag i Europaparlamentet med arvode enligt ledamotsstadgan.

Inkomstgarantin enligt ersättningslagen ska enligt förslaget inte upphöra om en riksdagsledamot tar plats i Europaparlamentet.

Övriga lagförslag

Lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen föreslås ändrad så att det förtydligas vilka frågor om ekonomiska förmåner till riksdagsledamöter och ledamöter av Europaparlamentet som handläggs av riksdagsförvaltningen.

Vidare föreslås att lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och dess myndigheter kompletteras med en bestämmelse om att ett beslut om inkomstgaranti eller efterlevandeskydd ska kunna överklagas enligt 12 kap. företrädarlagen. Lagen kompletteras även med en bestämmelse som uttryckligen anger att riksdagsförvaltningens beslut om en ekonomisk förmån till en ledamot av Europaparlamentet får överklagas.

Motionerna

I motion 2008/09:KU8 (v) yrkas att propositionen avslås (yrkande 1). Motionärerna anser att ledamotsstadgan innebär en fullständigt orimlig höjning av arvodena för EU-parlamentarikerna, vilket riskerar att urholka förtroendet mellan väljare och förtroendevalda och göra de förtroendevalda till en ekonomisk elit.

Vidare yrkas ett tillkännagivande för regeringen om att Sverige i EU bör driva att EU-parlamentarikernas arvoden och pensioner ska ligga kvar på nationell nivå (yrkande 2). Det är enligt motionen viktigt att de svenska EU-parlamentarikerna är de svenska väljarnas företrädare och representanter i EU och inte EU:s representanter i Sverige. Väljarna ska vara de som betalar sina förtroendevalda genom statsbudgeten. Det är enligt motionen av väsentlig betydelse att EU-parlamentarikerna har kvar sin lojalitet hos svenska folket.

I motionen yrkas också ett tillkännagivande för regeringen om att samma arvoden och pensioner som gäller riksdagsledamöter även bör gälla för svenska EU-parlamentariker (yrkande 3), att arvodet för EU-parlamentariker såväl som riksdagsledamöter bör knytas till 100 % av ett prisbasbelopp (yrkande 4) och om att Sverige i EU bör driva modellen med motsvarande ett nationellt prisbasbelopp som rimligt arvode för EU-parlamentarikerna (yrkande 5). En knytning av arvodet till prisbasbeloppet skulle ha fördelen att arvodet inte skulle vara föremål för ständig diskussion och nya årliga beslut. Nivån på arvodet för både EU-parlamentariker och riksdagsledamöter bör knytas till 100 % av ett prisbasbelopp, vilket är 42 800 kr för 2009. Sverige bör enligt motionen i EU driva modellen med motsvarande ett nationellt prisbasbelopp som rimligt arvode för EU-parlamentarikerna.

Vidare yrkas ett tillkännagivande för regeringen om att Sverige i EU bör driva att EU-parlamentarikerna får ersättningar för faktiska kostnader och i fråga om traktamenten bör Skatteverkets belopp för utlandstraktamenten följas (yrkande 6). Schablonersättningarna 2009 för "allmänna utgifter" på 4 202 euro per månad, för "årliga reseersättningen" 4 148 euro per år och för traktamenten 298 euro per närvarodag vid EU-parlamentet är enligt motionen minst sagt oskäligt höga. EU-parlamentarikerna bör i likhet med riksdagsledamöterna i de flesta fall få kostnadsersättningar för faktiska kostnader som ersätts mot uppvisande av kvitton. I de fall traktamenten för tjänsteresor behövs, bör de följa Skatteverkets belopp.

Slutligen i yrkas i motionen att regeringen utnyttjar möjligheten för medlemsstaterna att själva bestämma om avvikande bestämmelser i fråga om de arvoden som ska gälla de egna EU-parlamentarikerna under övergångsperioden fram till 2019 (yrkande 7). En sådan ordning skulle enligt motionen ge ökad trovärdighet för Sverige att inom EU motverka de överdrivet generösa villkor som EU-parlamentarikerna åtnjuter. Dessutom sker denna exceptionella inkomstökning under en period då Sverige befinner sig i en ekonomisk kris.

Också i motion 2008/09:Sk17 yrkande 1 av Ulf Holm m.fl. (mp), som skatteutskottet har överlämnat till konstitutionsutskottet, begärs ett tillkännagivande till regeringen om att Sverige ska utnyttja möjligheten att besluta om avvikande bestämmelser för ledamotsarvodet så att det föreslagna gemensamma ledamotsarvodet för Europaparlamentarikerna tillämpas först efter utgången av den valperiod som löper ut 2019. Motionärerna vänder sig mot den kraftiga höjning på 58 % som följer av ledamotsstadgan och anser att nuvarande ordning som innebär att ledamöterna i Europaparlamentet har samma arvode som de nationella ledamöterna är fullt rimlig.

Tidigare ställningstagande

Frågan om knytning av riksdagsledamöternas arvoden till prisbasbeloppet har behandlats vid flera tillfällen. Våren 2003 framhöll utskottet (bet. 2002/03:KU19) att frågan om hur arvode till riksdagsledamöterna skulle bestämmas varit föremål för ingående bedömningar och att olika system för bestämmandet av arvodet hade prövats. Enligt utskottets mening hade den nuvarande ordningen med en självständig nämnd som fastställer arvodet fungerat väl och borde kunna ses som den långsiktiga lösning som arvodesfrågan behövde. Enligt utskottets mening saknades anledning att anta att ett nytt system som byggde på vissa principer för bestämmandet av arvodet skulle ha bättre förutsättningar att vara en långsiktig lösning än arvodesnämnden. Hösten 2006 vidhöll utskottet detta ställningstagande (bet. 2006/07:KU4). En motion (v) om knytning till 100 % av prisbasbeloppet avstyrktes i förenklad ordning i februari 2009 (bet. 2008/09:KU15).

Utskottets ställningstagande

Ledamotsstadgan träder i kraft när Europaparlamentets valperiod 2009 börjar, dvs. den 14 juli 2009. Medlemsstaterna har möjlighet att under en övergångsperiod som sträcker sig till 2019 besluta om generellt avvikande bestämmelser i fråga om arvoden och övergångsersättningar m.m. Inför rådets beslut samrådde regeringen med riksdagens EU-nämnd som godtog regeringens bedömning att fördelarna med förslaget övervägde nackdelarna. Som regeringen konstaterar har Sverige redan i samband med rådsbehandlingen av Europaparlamentets förslag till ledamotsstadga i juli 2005 förklarat att överenskommelsen vid en samlad bedömning utgjorde en godtagbar kompromiss som borde respekteras. Utskottet gör inte någon annan bedömning. Mot bakgrund av detta och med hänsyn till att det grundläggande syftet är att åstadkomma en önskvärd likabehandling av ledamöterna i parlamentet anser utskottet i likhet med regeringen att avvikande övergångsbestämmelser inte bör införas. Utskottet tillstyrker följaktligen i allt väsentligt propositionen och avstyrker motionerna 2008/09:K8 yrkandena 1 och 7 (v) samt 2008/09:Sk17 yrkande 1 (mp).

Med hänsyn till att Sverige förklarat att överenskommelsen om ledamotsstadgan vid en samlad bedömning utgör en godtagbar kompromiss som bör respekteras anser utskottet att det inte finns anledning för Sverige att nu i EU driva frågan om andra regler för arvode, kostnadsersättning och traktamente än de som ledamotsstadgan föreskriver. Utskottet avstyrker därför motion 2008/09:K8 (v) yrkandena 2, 3, 4 delvis, 5 och 6. När det gäller frågan om en knytning av riksdagsledamöternas arvode till 100 % av prisbasbeloppet vidhåller utskottet sitt tidigare ställningstagande och avstyrker följaktligen motion 2008/09:K8 (v) yrkande 4 i denna del.

Ersättningslagen ändrades 2006 i en rad avseenden. Motsvarande ändringar infördes då inte i företrädarlagen bl.a. mot bakgrund av att ledamotsstadgan kunde komma att föranleda ett särskilt lagstiftningsarbete. Utskottet anser att företrädarlagen i ett väsentligt hänseende nämligen jämkning av inkomstgarantin, nu bör nu anpassas till vad som sedan 2006 gäller enligt ersättningslagen.

I 13 kap. 16 § ersättningslagen föreskrivs att riksdagens arvodesnämnd får besluta att rätt till inkomstgaranti inte föreligger eller att utbetalningen av inkomstgarantin ska minskas eller helt upphöra om en garanti-tagare förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skäligen ersättning för detta arbete, eller dömts för brott som medfört att garantitagaren skiljts från uppdraget som riksdagsledamot eller dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att garantitagaren skulle ha skiljts från uppdraget som riksdagsledamot om han eller hon varit kvar i riksdagen.

En riksdagsledamot kan enligt 4 kap. 7 § tredje stycket regeringsformen av domstol skiljas från sitt uppdrag om han genom brott visat sig uppenbarligen olämplig för uppdraget. I 20 kap. 4 § brottsbalken föreskrivs att den som valts till sådant uppdrag hos staten eller hos kommun med vilket följer myndighetsutövning får av rätten skiljas från uppdraget om han begått brott för vilket är stadgat fängelse i två år eller därutöver och han genom brottet visat sig uppenbarligen olämplig att inneha uppdraget.

Enligt utskottets mening bör den inkomstgaranti som följer av företrädarlagen kunna jämkas på i huvudsak samma grunder som jämkningen av inkomstgarantin enligt ersättningslagen. En något annorlunda formulering bör dock användas. När det gäller brott som jämkningsgrund vill utskottet ta fasta på den formulering i ersättningslagen som gäller ledamot som inte är kvar i riksdagen. Inkomstgarantin enligt företrädarlagen bör kunna jämkas om garantitagaren dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att han eller hon skulle ha skiljts från uppdraget om han eller hon varit riksdagsledamot. Utskottet föreslår att en ny bestämmelse om jämkning av inkomstgaranti med en sådan innebörd förs in som 9 kap. 12 a § i företrädarlagen och att det i företrädarlagen, som 9 kap. 23 §, införs en bestämmelse motsvarande bestämmelsen i 13 kap. 27 § ersättningslagen om ansökan om inkomstgaranti efter jämkningsbeslut. Den av regeringen föreslagna bestämmelsen i 12 kap. 1 § första stycket företrädarlagen om överklagande till allmän förvaltningsdomstol kommer att omfatta också de nu föreslagna bestämmelserna om jämkning. Övergångsbestämmelserna till regeringens förslag om ändring av företrädarlagen bör kompletteras med en bestämmelse som innebär att jämkning bara ska kunna göras i fråga om inkomstgaranti som faller ut efter lagens ikraftträdande. Slutligen bör lagen (1993:1426) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd kompletteras med bestämmelser som innebär att nämndens

uppgifter utvidgas till att gälla inkomstgaranti som utgår också enligt företrädarlagen och att möjligheten att överklaga arvodesnämndens beslut kommer till uttryck i den lagen.

Utskottet föreslår således att riksdagen antar dels regeringens lagförslag med de ändringar i företrädarlagen som utskottet föreslår i bilaga 3, dels utskottets förslag i bilaga 3 till lag om ändring i lagen (1993:1426) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd. Utskottets förslag i fråga om företrädarlagen innebär att regeringens lagförslag kompletteras med nya bestämmelser, 9 kap. 12 a och 23 §§, med tillhörande mellanrubriker samt punkt 2 i övergångsbestämmelserna. Detta får till följd att punkterna 2 och 3 i övergångsbestämmelserna i regeringens förslag i stället betecknas 3 och 4. Utskottet föreslår också att 12 kap. ges rubriken Överklagande, att ordet "utgå" respektive "utgår" i 1 kap. 1 § tredje stycket ersätts av ordet "lämnas" samt att ordet "lagen" i lagens rubrik byts ut mot ordet "lag".

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Avslag på propositionen, punkt 1 (v)

av Marianne Berg (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår propositionen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09: K8 yrkande 1.

Ställningstagande

Det är av väsentlig betydelse för svenskt styrelseskick att ledamöter av EU-parlamentet och ledamöter av Sveriges riksdag delar samma ekonomiska villkor. Det är en fråga om demokrati att de ledamöter av Sveriges riksdag och av EU-parlamentet som är valda i förtroende av svenska folket får sina arvoden utbetalade ur statsbudgeten, främst ur tre aspekter. För det första att det finns en tydlig, direkt koppling mellan väljare och förtroendevalda. För det andra att svenska folkets högsta förtroendevalda har samma arvodesnivå och att det därmed inte görs en ekonomisk skillnad där EU-parlamentarikerna placeras över riksdagsledamöterna. För det tredje att nivåerna på arvoden är rimliga i syfte att skapa förtroende och legitimitet mellan väljare och förtroendevalda.

Ledamotsstadgan innebär att EU-parlamentarikernas arvoden höjs på ett orimligt sätt, som riskerar att urholka förtroendet mellan väljare och förtroendevalda. Politiska förtroendevalda får inte genom höga ersättningar bli en elit. Det finns en risk för att den kraftiga höjningen medför att också riksdagsledamöternas arvoden höjs till dessa nivåer.

Riksdagen bör mot denna bakgrund avslå propositionen.

2. Övergångsperiod till 2019, punkt 2 (v, mp)

av Marianne Berg (v) och Mikael Johansson (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2008/09:K8 yrkande 7 och 2008/09:Sk17 yrkande 1.

Ställningstagande

Politikerarvoden ska inte vara alltför höga. Politiker ska inte bli en klass för sig, med levnadsvillkor som skiljer sig enormt från vanligt folks. Riksdagsarvodets kraftiga höjning de senaste åren är antagligen en bidragande orsak till politikerföraktet. Vi vänder oss starkt emot den kraftiga höjningen av EU-parlamentarikernas arvoden, som dessutom sker under en period då Sverige befinner sig i en ekonomisk kris. Den nuvarande ordning med att ledamöter har samma arvode som de nationella ledamöterna är fullt rimlig.

Enligt artikel 29 i ledamotsstadgan har EU:s medlemsstater rätt att själva bestämma om avvikande bestämmelser i fråga om de arvoden som ska gälla de egna EU-parlamentarikerna under en övergångsperiod fram till 2019. Regeringen föreslår att denna möjlighet inte ska utnyttjas. Den ökning av arvoden som ledamotsstadgan innebär är en extrem inkomstökning för EU-parlamentarikerna. En sådan måttlös inkomstökning riskerar att leda till ökat politikerförakt och minskat förtroende mellan väljare och folkvalda. Sverige bör utnyttja möjligheterna i övergångsreglerna till att besluta om avvikande bestämmelser. Det skulle ge ökad trovärdighet för Sverige att inom EU motverka de överdrivet generösa villkor som EU-parlamentarikerna åtnjuter.

Ikraftträdandet av bestämmelsen om gemensamma arvoden till svenska ledamöter i EU-parlamentet bör skjutas på under maximal tid, dvs. till efter EU-parlamentsvalet 2019. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

3. Arvode och pensioner på nationell nivå, m.m., punkt 3 (v) av Marianne Berg (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09:K8 yrkandena 2, 3, 4 i denna del och 5.

Ställningstagande

I vårt demokratiska system utgår all makt från folket. Därför är det viktigt att de svenska EU-parlamentarikerna är de svenska väljarnas företrädare och representanter i EU och inte EU:s representanter i Sverige. EU-parlamentarikerna är valda för att representera sina väljare i respektive medlemsstater.

Väljarna ska vara de som betalar sina förtroendevalda genom statsbudgeten. De som är förtroendevalda ska veta att deras arvoden betalas ut av dem de företräder. Eftersom makten har delegerats till de svenska EU-parlamentarikerna från svenska folket är det av väsentlig betydelse att EU-parlamentarikerna har kvar sin lojalitet hos svenska folket. Sverige bör därför driva i EU att EU-parlamentarikernas arvoden och pensioner ska ligga kvar på nationell nivå.

Enligt grundlagen är riksdagen folkets främsta företrädare. En följd av att EU-parlamentarikerna skulle ges högre arvoden än riksdagsledamöterna skulle kunna bli att samhället tolkar denna skillnad som om EU-parlamentarikerna är högre värderade än väljarnas främsta företrädare, riksdagsledamöterna. Det blir märkligt ur ett demokratiskt perspektiv att vissa förtroendevalda ekonomiskt värderas högre än andra. Samma arvoden och pensioner som gäller riksdagsledamöter även bör gälla för svenska EU-parlamentariker.

Riksdagsledamöternas och EU-parlamentarikernas arvoden handlar om trovärdighet. Riksdagsledamöterna och EU-parlamentarikerna skalvara representativa för sitt parti och dess ståndpunkter och inte minst representativa för folket. Jämfört med de flesta inom väljarkåren har ledamöterna höga månatliga ersättningar, vilket riskerar att skapa en förtroendeklyfta mellan de folkvalda ledamöterna och det folk de representerar. Ett sätt att begränsa EU-parlamentarikernas arvoden är att knyta arvodet till prisbasbeloppet. Det skulle ha fördelen att arvodet inte skulle vara föremål för ständig diskussion och nya årliga beslut. Nivån på arvodet för både EU-parlamentariker och riksdagsledamöter bör knytas till 100 % av ett prisbasbelopp, vilket är 42 800 kr för 2009. Sverige i EU bör driva modellen med motsvarande ett nationellt prisbasbelopp som rimligt arvode för EU-parlamentarikerna.

Detta bör riksdagen tillkänna för regeringen som sin mening.

4. Knytning av riksdagsledamöternas arvode till prisbasbeloppet, punkt 4 (v)

av Marianne Berg (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för riksdagsstyrelsen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09:K8 yrkande 4 i denna del.

Ställningstagande

Riksdagsledamöternas och EU-parlamentarikernas arvoden fastställs numera i Riksdagens arvodesnämnd. Det har den uppenbara fördelen att ledamöterna inte fastställer sitt eget arvode, men även nackdelen att arvodesnivån i princip är opåverkbar. Ledamöternas arvoden justeras uppåt varje år och har i dag nått en orimligt hög nivå, vilket blir än mer bestickande i en lågkonjunktur.

I internationell jämförelse är de svenska riksdagsledamöterna inte speciellt högt arvoderade. Men det handlar också om trovärdighet. Riksdagsledamöterna ska vara representativa för sitt parti och dess ståndpunkter och inte minst representativa för folket. Jämfört med de flesta inom väljarkåren har ledamöterna höga månatliga ersättningar, vilket riskerar att skapa en förtroendeklyfta mellan de folkvalda ledamöterna och det folk de representerar.

Ett sätt att bestämma riksdagsledamöternas arvoden är att knyta arvodet till prisbasbeloppet. Det skulle ha fördelen att arvodet inte skulle vara föremål för ständig diskussion och nya årliga beslut.

Jag menar att arvodet är för högt satt för att underlätta ett gott förtroende mellan folk och folkvalda. Jag anser därför att nivån på arvodet för riksdagsledamöter bör knytas till 100 % av ett prisbasbelopp, vilket är 42 800 kr för 2009. Riksdagen bör uppdra åt riksdagsstyrelsen att lägga fram ett lagförslag i detta syfte.

5. Kostnadsersättning och traktamente, punkt 5 (v)

av Marianne Berg (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09:K8 yrkande 6.

Ställningstagande

Enligt artikel 20 i ledamotsstadgan ska EU-parlamentet ersätta de faktiska kostnaderna för tjänsteresor, inklusive resorna mellan arbetsorterna, medan övriga kostnader kan ersättas i from av ett schablonbelopp. EU-parlamentet fastställer själv villkoren för hur denna rättighet ska utövas. EU-parlamentarikerna kommer även fortsättningsvis att få schablonersättningar för traktamenten, s.k. allmänna utgifter och den årliga reseersättningen. De schablonbelopp som finns är minst sagt oskäligt höga.

Riksdagsledamöter har i de flesta fall kostnadsersättningar för faktiska kostnader som ersätts mot uppvisande av kvitton. Samma borde gälla EU-parlamentarikerna. I de fall traktamenten för tjänsteresor behövs för att täcka ökade levnadskostnader under resor i tjänsten, dvs. utgifter för logi, ökade kostnader för måltider samt diverse småutgifter, bör de följa Skatteverkets belopp.

Sverige bör i EU driva att EU-parlamentarikerna får ersättningar för faktiska kostnader och i fråga om traktamenten bör Skatteverkets belopp för utlandstraktamenten följas. Detta bör riksdagen tillkännage för regeringen som sin mening.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2008/09:184 Ekonomiska villkor för ledamöter av Europaparlamentet:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter,
2. lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481),
3. lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter,
4. lag om ändring i lagen (1996:304) om arvoden m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet,
5. lag om ändring i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen,
6. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:000).

Följdmotionen

2008/09:K8 av Marianne Berg m.fl. (v):

1. Riksdagen avslår proposition 2008/09:184 Ekonomiska villkor för ledamöter av Europaparlamentet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i EU bör driva att EU-parlamentarikernas arvoden och pensioner ska ligga kvar på nationell nivå.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att samma arvoden och pensioner som gäller för riksdagsledamöter även bör gälla för svenska EU-parlamentariker.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att arvodet för EU-parlamentariker såväl som riksdagsledamöter bör knytas till 100 % av ett prisbasbelopp.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i EU bör driva modellen med motsvarande ett nationellt prisbasbelopp som rimligt arvode för EU-parlamentarikerna.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i EU bör driva att EU-parlamentarikerna får ersättning för faktiska kostnader och om att i fråga om traktamenten bör Skatteverkets belopp för utlandstraktamenten följas.

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör utnyttja övergångsreglerna.

Motion väckt med anledning av proposition 2008/09: 136

2008/09:Sk17 av Ulf Holm m.fl. (mp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att, i enlighet med artikel 29 i Europaparlamentets ledamotsstadga, utnyttja övergångsreglerna så att det föreslagna gemensamma ledamotsarvodet för Europaparlamentariker tillämpas först efter utgången av den valperiod som löper ut 2019.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter

Härigenom föreskrivs att 5 och 7 §§ lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*5 §¹

Ett beslut av riksdagsförvaltningen som gäller ekonomisk förmån åt en ledamot av riksdagen eller av ett organ som utses av riksdagen och som utgår med anledning av uppdraget får överklagas. Detsamma gäller sådan förmån åt en förutvarande ledamot som nu nämnts.

Ett beslut av riksdagsförvaltningen som gäller ekonomisk förmån åt en ledamot av riksdagen *eller Europaparlamentet* eller av ett organ som utses av riksdagen och som utgår med anledning av uppdraget får överklagas. Detsamma gäller sådan förmån åt en förutvarande ledamot som nu nämnts.

7 §²

Ett beslut som avses i 4 § första stycket överklagas hos Regeringsrätten om talan förs av en enskild eller av en kommunal myndighet.

Ett beslut om inkomstgaranti eller efterlevandeskydd överklagas enligt bestämmelserna i 16 kap. lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter.

Ett beslut om inkomstgaranti eller efterlevandeskydd överklagas enligt bestämmelserna i 16 kap. lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter *eller 12 kap. lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.*

Övriga beslut överklagas i enlighet med 9 kap. 5 § riksdagsordningen hos Riksdagens överklagandenämnd.

Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

¹ Senaste lydelse 2000:428.

² Senaste lydelse 2006:995.

2 Förslag till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481)

Härigenom föreskrivs 20 § folkbokföringslagen (1991:481) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §¹

Den som kan antas under sin normala livsföring komma att regelmässigt tillbringa sin dygnsvila utom landet under minst ett år *skall* avregistreras från folkbokföringen som utflyttad om inte annat följer av andra stycket eller 14 §. Även den som kan antas komma att regelmässigt tillbringa sin dygnsvila både inom och utom landet *skall* avregistreras om han med hänsyn till samtliga omständigheter får anses ha sitt egentliga hemvist utom landet.

En vistelse utom landet som för-
anleds av uppdrag som *företrädare i Europaparlamentet skall* inte leda till avregistrering enligt första stycket om *företrädaren* har anknytning till landet genom att disponera en bostad här. På ansökan av *företrädaren* får dock Skatteverket besluta om avregistrering under de förutsättningar som anges i första stycket.

Den som kan antas under sin normala livsföring komma att regelmässigt tillbringa sin dygnsvila utom landet under minst ett år *ska* avregistreras från folkbokföringen som utflyttad om inte annat följer av andra stycket eller 14 §. Även den som kan antas komma att regelmässigt tillbringa sin dygnsvila både inom och utom landet *ska* avregistreras om han med hänsyn till samtliga omständigheter får anses ha sitt egentliga hemvist utom landet.

En vistelse utom landet som för-
anleds av uppdrag som *ledamot av Europaparlamentet ska* inte leda till avregistrering enligt första stycket om *ledamoten* har anknytning till landet genom att disponera en bostad här. På ansökan av *ledamoten* får dock Skatteverket besluta om avregistrering under de förutsättningar som anges i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

¹ Senaste lydelse 2003:657.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

dels att 1 kap. 1 §, 7 kap. 1 §, 11 kap. 1 §, 12 kap. 1 §, 13 kap. 2, 4, 5, och 10 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 13 kap. 12 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

En riksdagsledamot är berättigad till ekonomiska förmåner enligt denna lag. Om ledamoten har beviljats ledighet under minst en månad i följd, lämnas förmånerna för ledighetstiden endast om skälet är offentligt uppdrag, militärtjänstgöring, sjukdom eller annat förhållande som omfattas av bestämmelserna om rätt till ledighet för arbetstagare hos riksdagen.

Förmånerna lämnas inte för tid då en ledamot är statsråd eller statssekreterare.

För ersättare gäller, om inte annat sägs i denna lag, samma bestämmelser som för ledamot.

I den mån någon samtidigt är ledamot av riksdagen och företrädare i Europaparlamentet föreligger inte rätt till förmåner enligt denna lag. Rätten till förmåner i sådant fall regleras i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet.

7 kap.

1 §²

Egenpensionsförmåner är ålderspension, sjukpension och egenlivränta. Den som är eller har varit både ledamot i riksdagen och företrädare i Europaparlamentet har inte rätt till sådana förmåner enligt denna lag. Rätten till egenpensionsförmåner i sådana fall regleras i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i

Egenpensionsförmåner är ålderspension, sjukpension och egenlivränta. Den som har varit både riksdagsledamot och ledamot av Europaparlamentet har inte rätt till sådana förmåner enligt denna lag om han eller hon omfattas av lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.

¹ Senaste lydelse 1998:1717.

² Senaste lydelse 1996:305.

Europaparlamentet.

Egenpensionsförmåner får inte betalas samtidigt med arvode eller inkomstgaranti.

Egenpensionsförmåner får inte betalas samtidigt med arvode eller inkomstgaranti *enligt denna lag eller med arvode eller övergångsersättning enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga*³.

11 kap.1 §⁴

Efterlevandepension betalas efter den som vid sin död var ledamot av riksdagen eller berättigad till ålderspension eller sjukpension enligt denna lag.

Sådan pension betalas dock inte enligt denna lag efter den som tidigare varit *företrädare i Europaparlamentet. Rätten till efterlevandepension i sådana fall regleras i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet.*

Sådan pension betalas dock inte enligt denna lag efter den som tidigare varit *ledamot av Europaparlamentet och som omfattas av lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.*

12 kap.1 §⁵

Kompletterande efterlevandepension betalas efter den som vid sin död var ledamot av riksdagen eller berättigad till ålderspension eller sjukpension enligt denna lag.

Sådan pension betalas dock inte enligt denna lag efter den som tidigare varit *företrädare i Europaparlamentet. Rätten till kompletterande efterlevandepension i sådana fall regleras i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet.*

Sådan pension betalas dock inte enligt denna lag efter den som tidigare varit *ledamot av Europaparlamentet och som omfattas av lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.*

13 kap.2 §⁶

Riksdagsförvaltningen beslutar om rätt till inkomstgaranti. Rätt till inkomstgaranti från och med den tidpunkt arvodet upphör har den som

1. har varit ledamot och som före 65 års ålder lämnar riksdagen efter minst tre hela års sammanhängande tid i riksdagen, eller
2. har varit riksdagsledamot och
2. har varit riksdagsledamot och

³ EUT L 262, 7.10.2005, s. 1 (Celex 32005Q0684).

⁴ Senaste lydelse 1996:305.

⁵ Senaste lydelse 1996:305.

⁶ Senaste lydelse 2006:998.

ledamot i Europaparlamentet och som före 65 års ålder lämnar riksdagen efter sammanlagt minst tre hela års sammanhängande tid i Europaparlamentet och riksdagen.

ledamot av Europaparlamentet och som före 65 års ålder lämnar riksdagen efter sammanlagt minst tre hela års sammanhängande tid i Europaparlamentet och riksdagen.

Vid beräkning av sammanhängande tid enligt första stycket 2 ska tid under vilken arvode betalats till ledamoten enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga inte räknas till ledamoten tillgodo.

4 §⁷

Inkomstgaranti betalas ut från och med den dag arvodet upphör och gäller, med de begränsningar som framgår av 5 § första stycket, 5 § andra stycket 1 och 2 och 16 §, till och med månaden innan den då ledamoten fyller 65 år eller, om ledamoten avlider dessförinnan, till och med den månad då dödsfallet inträffar.

Om ledamoten åter tar plats i riksdagen upphör garantin så länge uppdraget varar. *Om ledamoten tar plats i Europaparlamentet upphör garantin enligt denna lag.*

Om ledamoten åter tar plats i riksdagen upphör garantin så länge uppdraget varar.

5 §⁸

För den som varit ledamot i riksdagen kortare sammanlagd tid än sex hela år gäller inkomstgarantin ett år.

För den ledamot som lämnar riksdagen efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i riksdagen gäller inkomstgarantin

1. i längst två år om ledamoten inte uppnått 40 års ålder,
2. i längst fem år om ledamoten uppnått 40 men inte 50 års ålder,
3. längst till ingången av den månad då ledamoten fyller 65 år om han eller hon uppnått 50 års ålder.

Detsamma gäller den ledamot som lämnar riksdagen efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i riksdagen och Europaparlamentet.

Vad som föreskrivs i andra stycket gäller även den ledamot som lämnar riksdagen efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i riksdagen och Europaparlamentet. Vid sammanläggning av tiden ska tid under vilken arvode betalats till ledamoten enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparla-

⁷ Senaste lydelse 2006:998.

⁸ Senaste lydelse 2006:998.

mentets ledamotsstadga inte räknas i ledamoten tillgodo.

10 §⁹

Inkomstgarantin betalas per månad under det första garantiåret med 80 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension och med 40 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp. För tid därefter betalas inkomstgaranti med följande andelar av garantiunderlaget i förhållande till ledamotens sammanlagda tid i riksdagen och i Europaparlamentet:

- 66,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 33 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 12 år,
- 60,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och 30,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 11 år,
- 55,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 27,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 10 år,
- 49,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 24,75 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 9 år,
- 44,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 22 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 8 år,
- 38,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 19,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 7 år,
- 33,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 inkomstbasbelopp och med 16,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 inkomstbasbelopp efter minst 6 år.

Vid beräkning av ledamotens sammanlagda tid i riksdagen och Europaparlamentet enligt första stycket ska tid under vilken arvode betalats till ledamoten enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga inte räknas ledamoten tillgodo.

⁹ Senaste lydelse 2006:998.

12 a §

Inkomstgarantin minskas med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i form av arvode enligt artikel 10 i Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga.

Om en ledamot som har inkomstgaranti samtidigt tar emot övergångsersättning enligt artikel 13 i Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom minskas inkomstgarantin med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i övergångsersättning.

Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet¹

dels att 1 kap. 2 och 5 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubriken till lagen samt 1 kap. 1 §, 2 kap. 1–4 §§, 3 kap. 1 och 3–7 §§, 4 kap. 1–3 §§, 5 kap. 1, 3, 4 och 6 §§, 6 kap. 1 och 2 §§, 7 kap. 1–3 §§, 8 kap. 1, 2 och 6 §§, 9 kap. 1–9 §§, 10 kap. 3 § och 11 kap. 1–3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 12 kap., och tre nya paragrafer, 3 kap. 8 § samt 9 kap. 3 a och 9 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet

Föreslagen lydelse

Lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet

1 kap.

1 §²

En företrädare i Europaparlamentet har rätt till förmåner enligt denna lag. Om företrädaren är frånvarande eller har beviljats ledighet från sitt uppdrag i Europaparlamentet under minst en månad i följd, lämnas förmånerna för denna tid endast om skälet är offentligt uppdrag, militärtjänstgöring, sjukdom eller annat förhållande som omfattas av bestämmelserna om rätt till ledighet för arbetstagare hos riksdagen.

Rätt till egenpensionsförmåner, kompletterande efterlevandepension, inkomstgaranti och efterlevandeskydd enligt bestämmelserna i 3–9 kap. har även den som är eller har varit både företrädare i Europaparlamentet och ledamot i riksdagen.

Rätt till förmåner enligt denna lag har den som är ledamot av Europaparlamentet och som med stöd av artikel 25 Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga³ har begärt att han eller hon ska omfattas av nationella bestämmelser om ledamotsarvode, övergångsersättning, pension och efterlevandepension.

Rätt till egenpensionsförmåner, kompletterande efterlevandepension, inkomstgaranti och efterlevandeskydd enligt bestämmelserna i 3–9 kap. har även den som

¹ Senaste lydelse av 1 kap. 5 § 2000:433.

² Senaste lydelse 1998:1718.

³ EUT L 262, 7.10.2005, s. 1 (Celex 32005Q0684).

1. i annat fall än som avses i första stycket är ledamot av Europaparlamentet och innehåft uppdrag där före den 14 juli 2009,

2. har varit ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009,

3. är riksdagsledamot och har varit ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009, eller

4. har varit riksdagsledamot och varit ledamot av Europaparlamentet före den 14 juli 2009.

För den tid en ledamot fullgjort uppdrag i Europaparlamentet utgår förmåner enligt denna lag endast för tiden före den 14 juli 2009 om inte ledamoten framställt en begäran som avses i första stycket. Har en sådan begäran framställts ska förmåner enligt denna lag utgå för resten av ledamotens mandattid.

Om ledamoten är frånvarande eller har beviljats ledighet från sitt uppdrag i Europaparlamentet under minst en månad i följd, lämnas förmåner för denna tid endast om skälet är offentligt uppdrag, militärtjänstgöring, sjukdom eller annat förhållande som omfattas av bestämmelserna om rätt till ledighet för arbetstagare hos riksdagen.

2 kap.

1 §

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas från och med den dag då företrädaren tillträder sitt uppdrag i Europaparlamentet till och med utgången av den månad då uppdraget att vara företrädare upphör.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas från och med den dag då ledamoten tillträder sitt uppdrag i Europaparlamentet till och med utgången av den månad då uppdraget att vara ledamot upphör.

2 §

Företrädararvode betalas per månad med ett belopp som motsvarar ledamotsarvode enligt 3 kap. 1 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter. För den som är både företrädare och ledamot av riksdagen utgår arvode endast enligt denna

Ledamotsarvode betalas per månad med ett belopp som motsvarar ledamotsarvode enligt 3 kap. 1 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter.

lag.

3 §

Företrädararvode anses som inkomst av anställning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och lagen (1991:1047) om sjuklön. *Företrädare* anses därvid som arbetstagare.

Ledamotsarvode anses som inkomst av anställning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, *lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension* och lagen (1991:1047) om sjuklön. *Ledamot* anses därvid som arbetstagare.

4 §⁴

Om en *företrädare* är frånvarande eller har beviljats ledighet från sitt uppdrag i Europaparlamentet under mer än femton dagar i följd av annat skäl än offentligt uppdrag, militärtjänstgöring, sjukdom, vård av barn eller annat förhållande som omfattas av bestämmelserna om rätt till ledighet för arbetstagare hos riksdagen görs avdrag från arvodet med två tredjedelar från och med den sextonde dagen.

Om en *företrädare* är frånvarande eller har beviljats ledighet från sitt uppdrag i Europaparlamentet på grund av sjukdom, görs avdrag för samma tid från arvodet i enlighet med de bestämmelser om sjukavdrag som gäller för arbetstagare hos riksdagen. Avdraget *skall* dock beräknas på grundval av arvodet delat med antalet kalenderdagar i månaden.

Om en *företrädare* får föräldrapenning eller tillfällig föräldrapenning och för samma tid får *företrädararvode* *skall* arvodet minskas i enlighet med de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos riksdagen.

Om en *ledamot av Europaparlamentet* är frånvarande eller har beviljats ledighet från sitt uppdrag i Europaparlamentet under mer än femton dagar i följd av annat skäl än offentligt uppdrag, militärtjänstgöring, sjukdom, vård av barn eller annat förhållande som omfattas av bestämmelserna om rätt till ledighet för arbetstagare hos riksdagen görs avdrag från arvodet med två tredjedelar från och med den sextonde dagen.

Om en *ledamot* är frånvarande eller har beviljats ledighet från sitt uppdrag i Europaparlamentet på grund av sjukdom, görs avdrag för samma tid från arvodet i enlighet med de bestämmelser om sjukavdrag som gäller för arbetstagare hos riksdagen. Avdraget *ska* dock beräknas på grundval av arvodet delat med antalet kalenderdagar i månaden.

Om en *ledamot* får föräldrapenning eller tillfällig föräldrapenning och för samma tid får *ledamotsarvode enligt 2 §* *ska* arvodet minskas i enlighet med de bestämmelser som gäller för arbetstagare hos riksdagen.

3 kap.

1 §

Egenpensionsförmåner är ålderspension, sjukpension och egenlivränta.

Egenpensionsförmåner får inte Egenpensionsförmåner får inte

⁴ Senaste lydelse 1998:1718.

betalas samtidigt med arvode eller inkomstgaranti enligt denna lag eller *med arvode enligt* lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter.

betalas samtidigt med arvode eller inkomstgaranti enligt denna lag eller lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter *eller med arvode eller övergångsersättning enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga.*

3 §

Företrädares pensionsgrundande arvode utgörs av *företrädararvodet* enligt 2 kap. 2 §.

Pensionsgrundande arvode för *ledamot av Europaparlamentet* utgörs av *ledamotsarvodet* enligt 2 kap. 2 §.

4 §⁵

För den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot utgörs det pensionsgrundande arvodet av

För den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot utgörs det pensionsgrundande arvodet av

1. *företrädararvode* enligt 2 kap. 2 § denna lag och *riksdagsarvode* enligt 3 kap. 1 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter,

1. *ledamotsarvode* enligt 2 kap. 2 § denna lag och enligt 3 kap. 1 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter,

2. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2 § sistnämnda lag,

2. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2 § sistnämnda lag, *och*

3. arvoden enligt 1 § 1–4 och 8 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

5 §

Det pensionsgrundande arvodet beräknas för de kalenderår en *företrädare* eller riksdagsledamot innehaft uppdraget under en femårsperiod närmast före avgångsåret. Det pensionsgrundande arvodet för de fyra första kalenderåren räknas därvid om till nivån för det sista kalenderåret före avgångsåret med hjälp av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Medeltalet av de framräknade beloppen utgör underlaget för egenpensionsförmånerna.

Det pensionsgrundande arvodet beräknas för de kalenderår en *ledamot av Europaparlamentet* eller riksdagsledamot innehaft uppdraget under en femårsperiod närmast före avgångsåret. Det pensionsgrundande arvodet för de fyra första kalenderåren räknas därvid om till nivån för det sista kalenderåret före avgångsåret med hjälp av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Medeltalet av de framräknade beloppen utgör underlaget för egenpensionsförmånerna.

Kan en *företrädare* eller en riks-

Kan en *ledamot av Europapar-*

⁵ Senaste lydelse 2001:1001.

dagsledamot inte tillgodoräknas pensionsgrundande arvode för fem kalenderår, är underlaget för egenpensionsförmånerna medeltalet av beloppen för de hela kalenderår som kan tillgodoräknas.

lamentet eller en riksdagsledamot inte tillgodoräknas pensionsgrundande arvode för fem kalenderår, är underlaget för egenpensionsförmånerna medeltalet av beloppen för de hela kalenderår som kan tillgodoräknas.

Kan endast ett helt kalenderår tillgodoräknas, är underlaget för egenpensionsförmånerna det pensionsgrundande arvodet för det året.

Kan inte ett helt kalenderår tillgodoräknas, är underlaget för egenpensionsförmånerna det genomsnittliga pensionsgrundande arvodet för de hela kalendermånader som kan tillgodoräknas multiplicerat med tolv.

6 §

Tidsfaktorn för ålderspension och sjukpension utgör förhållandet mellan antalet hela år som *företrädare i Europaparlamentet*, dock högst tolv, och talet tolv.

För den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot utgör tidsfaktorn för ålderspension och sjukpension förhållandet mellan det sammanlagda antalet hela år som *företrädare* och riksdagsledamot, dock högst tolv, och talet tolv.

Tidsfaktorn för ålderspension och sjukpension utgör förhållandet mellan antalet hela år som *ledamot av Europaparlamentet*, dock högst tolv, och talet tolv.

För den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot utgör tidsfaktorn för ålderspension och sjukpension förhållandet mellan det sammanlagda antalet hela år som *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot, dock högst tolv, och talet tolv.

7 §

Tidsfaktorn för egenlivränta är lika med förhållandet mellan antalet hela år som *företrädare i Europaparlamentet* och talet 30.

För den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot utgör tidsfaktorn för egenlivränta förhållandet mellan det sammanlagda antalet hela år som *företrädare* och riksdagsledamot och talet 30.

Tidsfaktorn för egenlivränta är lika med förhållandet mellan antalet hela år som *ledamot av Europaparlamentet* och talet 30.

För den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot utgör tidsfaktorn för egenlivränta förhållandet mellan det sammanlagda antalet hela år som *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot och talet 30.

8 §

Vid beräkning av tidsfaktorn enligt 6 och 7 §§ ska tid som tillgodoräknas ledamoten som pensionsgrundande enligt artikel 28 Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamots-

stadga inte räknas ledamoten tillgodo.

4 kap.

1 §

För rätt till ålderspension fordras att *företrädaren* har fullgjort minst sex hela år i Europaparlamentet och vid avgången fyllt 50 år.

Den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot har rätt till ålderspension om han eller hon har fullgjort sammanlagt minst sex hela år i Europaparlamentet och riksdagen samt vid avgången fyllt 50 år.

För rätt till ålderspension fordras att *ledamoten* har fullgjort minst sex hela år i Europaparlamentet och vid avgången fyllt 50 år.

Den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot har rätt till ålderspension om han eller hon har fullgjort sammanlagt minst sex hela år i Europaparlamentet och riksdagen samt vid avgången fyllt 50 år.

2 §

Ålderspension betalas från och med den månad *företrädaren* fyller 65 år eller från och med månaden efter den senare tidpunkt då uppdraget att vara *företrädare* upphör.

För den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot betalas ålderspension från och med den månad han eller hon fyller 65 år eller från och med månaden efter den senare tidpunkt då uppdraget att vara *företrädare* eller riksdagsledamot upphör.

Ålderspension betalas från och med den månad *ledamoten* fyller 65 år eller från och med månaden efter den senare tidpunkt då uppdraget att vara *ledamot av Europaparlamentet* upphör.

För den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot betalas ålderspension från och med den månad han eller hon fyller 65 år eller från och med månaden efter den senare tidpunkt då uppdraget att vara *ledamot av Europaparlamentet* eller riksdagsledamot upphör.

Ålderspension betalas till och med utgången av den månad då den berättigade avlider.

3 §

För hel ålderspension fordras minst tolv hela år som *företrädare* i Europaparlamentet.

Den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot har rätt till hel ålderspension om han eller hon har fullgjort sammanlagt minst tolv hela år som *företrädare* och riksdagsledamot.

För hel ålderspension fordras minst tolv hela år som *ledamot av Europaparlamentet*.

Den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot har rätt till hel ålderspension om han eller hon har fullgjort sammanlagt minst tolv hela år som *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot.

5 kap.**1 §⁶**

Rätt till sjukpension föreligger för en *företrädare* eller en riksdagsledamot, som tidigare varit *företrädare*, som frånträder sitt uppdrag och har hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Rätt till sjukpension föreligger för en *ledamot av Europaparlamentet* eller en riksdagsledamot, som tidigare varit *ledamot av Europaparlamentet*, som frånträder sitt uppdrag och har hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

3 §

För hel sjukpension fordras tolv hela år som *företrädare i Europaparlamentet*.

Den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot har rätt till hel sjukpension om han eller hon har fullgjort sammanlagt minst tolv hela år i Europaparlamentet och riksdagen.

För hel sjukpension fordras tolv hela år som *ledamot av Europaparlamentet*.

Den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot har rätt till hel sjukpension om han eller hon har fullgjort sammanlagt minst tolv hela år i Europaparlamentet och riksdagen.

4 §

En *företrädare* som inte har fullgjort tolv hela år i Europaparlamentet tillgodoräknas även de år som återstår fram till utgången av det kalenderår *företrädaren* fyller 65 år.

Den som har varit både *företrädare* och riksdagsledamot och som inte har fullgjort sammanlagt tolv hela år i Europaparlamentet och i riksdagen tillgodoräknas även de år som återstår fram till utgången av det kalenderår han eller hon fyller 65 år.

En *ledamot av Europaparlamentet* som inte har fullgjort tolv hela år i Europaparlamentet tillgodoräknas även de år som återstår fram till utgången av det kalenderår *ledamoten* fyller 65 år.

Den som har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot och som inte har fullgjort sammanlagt tolv hela år i Europaparlamentet och i riksdagen tillgodoräknas även de år som återstår fram till utgången av det kalenderår han eller hon fyller 65 år.

6 §⁷

Sjukpensionen *skall* på ett underlag för egenpensionsförmåner upp till 7,5 basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring minskas med sådan ersättning enligt lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring som avser samma

Sjukpensionen *ska* på ett underlag för egenpensionsförmåner upp till 7,5 basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring minskas med sådan ersättning enligt lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring som avser samma

⁶ Senaste lydelse 2002:203.

⁷ Senaste lydelse 2001:1001.

inkomstbortfall. Betalas ej hel sjukpension, minskas avdraget i motsvarande mån.

Har en *företrädare* eller en riksdagsledamot som tidigare varit *företrädare* fått sjukpension från Europaparlamentet *skall* sjukpension som lämnas enligt denna lag reduceras i motsvarande mån. Reducering *skall* endast göras när sjukpensionen från Europaparlamentet avser samma sjukperiod.

inkomstbortfall. Betalas ej hel sjukpension, minskas avdraget i motsvarande mån.

Har en *ledamot av Europaparlamentet* eller en riksdagsledamot som tidigare varit *ledamot av Europaparlamentet* fått sjukpension från Europaparlamentet *ska* sjukpension som lämnas enligt denna lag reduceras i motsvarande mån. Reducering *ska* endast göras när sjukpensionen från Europaparlamentet avser samma sjukperiod.

6 kap.

1 §

Rätt till egenlivränta har den som

1. är *företrädare* och som *lämnar* Europaparlamentet efter att ha fullgjort minst tre sammanhängande hela år i Europaparlamentet före den månad han eller hon fyller 65 år och inte är berättigad till ålderspension enligt denna lag eller till ålderspension från Europaparlamentet eller,

2. har varit både *företrädare* och riksdagsledamot och som fullgjort sammanlagt minst tre sammanhängande hela år i Europaparlamentet och riksdagen före den månad han eller hon fyller 65 år och inte är berättigad till ålderspension enligt denna lag eller till ålderspension från Europaparlamentet.

1. har varit *ledamot av Europaparlamentet* och som *lämnat* Europaparlamentet efter att ha fullgjort minst tre sammanhängande hela år i Europaparlamentet före den månad han eller hon fyller 65 år och inte är berättigad till ålderspension enligt denna lag eller till ålderspension från Europaparlamentet, eller

2. har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot och som fullgjort sammanlagt minst tre sammanhängande hela år i Europaparlamentet och riksdagen före den månad han eller hon fyller 65 år och inte är berättigad till ålderspension enligt denna lag eller till ålderspension från Europaparlamentet.

2 §

Egenlivränta betalas från och med den månad *företrädaren* eller riksdagsledamoten fyller 65 år till och med den månad då *företrädaren* eller riksdagsledamoten avlider.

Egenlivränta betalas från och med den månad *ledamoten av Europaparlamentet* eller riksdagsledamoten fyller 65 år till och med den månad då *ledamoten* avlider.

7 kap.

1 §

Efterlevandepension betalas efter den som

1. vid sin död var *företrädare* i

1. vid sin död var *ledamot av*

Europaparlamentet,

2. vid sin död var riksdagsledamot och som varit *företrädare i* Europaparlamentet, eller

3. vid sin död var berättigad till ålderspension eller sjukpension enligt denna lag.

Europaparlamentet,

2. vid sin död var riksdagsledamot och som varit *ledamot av* Europaparlamentet, eller

2 §

Efterlevandepension betalas till efterlevande make samt eget arvsberättigat barn och adoptivbarn som inte fyllt 20 år.

Med efterlevande make jämställs den som, utan att vara gift, stadigvarande sammanbodde med en ogift *företrädare* eller ogift riksdagsledamot vid dennes död och som tidigare varit gift med eller har eller har haft eller då väntade barn med denne.

Med efterlevande make jämställs den som, utan att vara gift, stadigvarande sammanbodde med en ogift *ledamot av Europaparlamentet* eller ogift riksdagsledamot vid dennes död och som tidigare varit gift med eller har eller har haft eller då väntade barn med denne.

3 §⁸

Efterlevandepensionen betalas under fem år från och med månaden efter dödsfallet. Om *företrädaren* eller riksdagsledamoten avgått före fyllda 65 år betalas efterlevandepension längst till den tidpunkt då den avlidne skulle ha fyllt 70 år. Detsamma gäller om *företrädaren* eller riksdagsledamoten avgått med ålderspension då denne fyllde 65 år. Om *företrädaren* eller riksdagsledamoten avgått med ålderspension efter fyllda 65 år, betalas efterlevandepension längst under fem år räknat från avgången.

Efterlevandepensionen betalas under fem år från och med månaden efter dödsfallet. Om *ledamoten av Europaparlamentet* eller riksdagsledamoten avgått före fyllda 65 år betalas efterlevandepension längst till den tidpunkt då den avlidne skulle ha fyllt 70 år. Detsamma gäller om *ledamoten* avgått med ålderspension då denne fyllde 65 år. Om *ledamoten* avgått med ålderspension efter fyllda 65 år, betalas efterlevandepension längst under fem år räknat från avgången.

8 kap.

1 §

Kompletterande efterlevandepension betalas efter den som

1. vid sin död var *företrädare i* Europaparlamentet,

2. vid sin död var riksdagsledamot och som varit *företrädare i* Europaparlamentet, eller

3. vid sin död var berättigad till ålderspension eller sjukpension enligt denna lag.

1. vid sin död var *ledamot av* Europaparlamentet,

2. vid sin död var riksdagsledamot och som varit *ledamot av* Europaparlamentet, eller

3. vid sin död var berättigad till ålderspension eller sjukpension enligt denna lag.

⁸ Senaste lydelse 2001:1001.

2 §

Kompletterande efterlevandepension betalas till eget arvsberättigat barn och adoptivbarn som inte fyllt 20 år samt efterlevande make eller sammanboende som avses i 7 kap. 2 § andra stycket under förutsättning att äktenskapet ingåtts eller samboförhållandet inletts senast den dag *företrädaren* eller riksdagsledamoten fyllt 60 år.

Kompletterande efterlevandepension betalas till eget arvsberättigat barn och adoptivbarn som inte fyllt 20 år samt efterlevande make eller sammanboende som avses i 7 kap. 2 § andra stycket under förutsättning att äktenskapet ingåtts eller samboförhållandet inletts senast den dag *ledamoten av Europaparlamentet* eller riksdagsledamoten fyllt 60 år.

6 §

Tidsfaktorn för kompletterande efterlevandepension utgör förhållandet mellan antalet hela år i Europaparlamentet, dock högst tolv, och talet tolv. Avlider *företrädare* under fullgörande av uppdraget utan att ha uppnått tolv hela år, tillgodoräknas även de år som återstår fram till utgången av det kalenderår då *företrädaren* skulle ha fyllt 65 år.

Tidsfaktorn för kompletterande efterlevandepension för den som varit både *företrädare* och riksdagsledamot utgör förhållandet mellan det sammanlagda antalet hela år i Europaparlamentet och riksdagen, dock högst tolv, och talet tolv.

Tidsfaktorn för kompletterande efterlevandepension utgör förhållandet mellan antalet hela år i Europaparlamentet, dock högst tolv, och talet tolv. Avlider *ledamot av Europaparlamentet* under fullgörande av uppdraget utan att ha uppnått tolv hela år, tillgodoräknas även de år som återstår fram till utgången av det kalenderår då *ledamoten* skulle ha fyllt 65 år.

Tidsfaktorn för kompletterande efterlevandepension för den som varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot utgör förhållandet mellan det sammanlagda antalet hela år i Europaparlamentet och riksdagen, dock högst tolv, och talet tolv.

Vid beräkning av tidsfaktorn ska tid som tillgodoräknats ledamoten som pensionsgrundande enligt artikel 28 Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga inte räknas ledamoten tillgodo.

9 kap.

1 §

Rätt till inkomstgaranti från och med den tidpunkt arvodet upphör har den som

1. är *företrädare* och som före 65 års ålder lämnar Europaparlamentet efter minst tre års sammanhängande tid i Europaparlamentet, eller

1. har varit *ledamot av Europaparlamentet* och som före 65 års ålder lämnat Europaparlamentet efter minst tre *hela* års samman-

2. har varit både *företrädare* och riksdagsledamot och som före 65 års ålder *lämnar* Europaparlamentet *eller riksdagen* efter sammanlagt minst tre års sammanhängande tid i Europaparlamentet och riksdagen.

hängande tid i Europaparlamentet, eller

2. har varit både *ledamot av Europaparlamentet* och riksdagsledamot och som före 65 års ålder *lämnat* Europaparlamentet efter sammanlagt minst tre *hela* års sammanhängande tid i Europaparlamentet och riksdagen.

2 §

Sjukfrånvaro, annan frånvaro eller ledighet som beviljats eller godkänts av Europaparlamentet eller dess talman *eller av riksdagen eller dess talman* begränsar inte rätten till inkomstgaranti.

Sjukfrånvaro, annan frånvaro eller ledighet som beviljats eller godkänts av Europaparlamentet eller dess talman begränsar inte rätten till inkomstgaranti.

3 §⁹

För den som varit *företrädare eller riksdagsledamot* kortare sammanlagd *sammanhängande* tid än sex hela år gäller inkomstgarantin ett år.

För den som varit *ledamot av Europaparlamentet* kortare sammanlagd tid än sex hela år gäller inkomstgarantin ett år.

För den *företrädare eller riksdagsledamot* som lämnar Europaparlamentet *eller riksdagen* efter en sammanlagd *sammanhängande* tid av minst sex hela år i Europaparlamentet *och i riksdagen* gäller inkomstgarantin

För den *ledamot* som lämnar Europaparlamentet efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i Europaparlamentet gäller inkomstgarantin

1. i två år om *företrädaren eller riksdagsledamoten* inte uppnått 40 års ålder,

1. i *längst* två år om *ledamoten* inte uppnått 40 års ålder,

2. i fem år om *företrädaren eller riksdagsledamoten* uppnått 40 men inte 50 års ålder,

2. i *längst* fem år om *ledamoten* uppnått 40 men inte 50 års ålder,

3. till ingången av den månad då *företrädaren eller riksdagsledamoten* fyller 65 år om han eller hon uppnått 50 års ålder.

3. *längst* till ingången av den månad då *ledamoten* fyller 65 år om han eller hon uppnått 50 års ålder.

För de första fem åren skall inkomstgarantin jämnställas med inkomst av anställning och för tid därefter skall inkomstgarantin jämnställas med pension.

Vad som föreskrivs i andra stycket gäller även den *ledamot* som lämnar Europaparlamentet efter en sammanlagd tid av minst sex hela år i Europaparlamentet och riksdagen.

⁹ Senaste lydelse 1998:1718.

3 a §

För de första fem åren ska inkomstgarantin jämföras med inkomst av anställning och för tid därefter ska inkomstgarantin jämföras med pension.

4 §

Inkomstgaranti enligt 3 § gäller dock längst till och med utgången av den månad då den berättigade avlider.

Om företrädaren eller riksdagsledamoten åter tar plats i Europaparlamentet eller i riksdagen, upphör garantin så länge uppdraget varar.

Inkomstgaranti enligt 3 § gäller längst till och med utgången av den månad då den berättigade avlider.

Om ledamoten tar plats i riksdagen upphör garantin enligt denna lag.

5 §¹⁰

Om det finns särskilda skäl får riksdagsförvaltningen förlänga den tid under vilken garantin gäller enligt 3 § första stycket och andra stycket 1 och 2 med högst ett år eller medge att även tjänstgöringstid som inte är sammanhängande får tillgodoräknas. I ett sådant beslut kan garantin bestämmas till ett lägre belopp.

Om det finns särskilda skäl får riksdagsförvaltningen förlänga den tid under vilken garantin gäller enligt 3 § första stycket och andra stycket 1 och 2 med högst ett år. I ett sådant beslut kan garantin bestämmas till ett lägre belopp.

6 §¹¹

Riksdagsförvaltningen får bevilja inkomstgaranti till en företrädare eller riksdagsledamot som har frånträtt sitt uppdrag och har partiell sjukersättning eller partiell aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Riksdagsförvaltningen får bevilja inkomstgaranti till en ledamot av Europaparlamentet som har frånträtt sitt uppdrag och har partiell sjukersättning eller partiell aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

7 §¹²

Underlaget för beräkning av inkomstgarantin utgörs av följande arvoden som betalas vid avgångstillfället

1. företrädararvode enligt 2 kap. 2 § denna lag eller ledamotsarvode

Underlaget för beräkning av inkomstgarantin utgörs av det ledamotsarvode enligt 2 kap. 2 § som betalas vid avgångstillfället.

¹⁰ Senaste lydelse 2000:433.

¹¹ Senaste lydelse 2002:203.

¹² Senaste lydelse 2001:1001.

*enligt 3 kap. 1 § lagen (1994:1065)
om ekonomiska villkor för riks-
dagens ledamöter,*

*2. tilläggsarvode enligt 3 kap. 2 §
sistnämnda lag och*

*3. arvoden för månad till riks-
dagsledamot enligt 1 § 1–4 och 8
lagen (1989:185) om arvoden m.m.
för uppdrag inom riksdagen, dess
myndigheter och organ.*

8 §¹³

Inkomstgarantin betalas per månad under det första garantiåret med 80 procent av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 40 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp. För tid därefter betalas inkomstgarantin med följande andelar av garantiunderlaget i förhållande till *företrädarens eller riksdagsledamotens* sammanlagda tid i Europaparlamentet och riksdagen

Inkomstgarantin betalas per månad under det första garantiåret med 80 procent av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 40 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp. För tid därefter betalas inkomstgarantin med följande andelar av garantiunderlaget i förhållande till *ledamotens* sammanlagda tid i Europaparlamentet och riksdagen

66,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 33 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 12 år,

60,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 30,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 11 år,

55,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 27,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 10 år,

49,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 24,75 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 9 år,

44,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 22 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 8 år,

38,5 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 19,25 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 7 år,

33,0 procent av den del av garantiunderlaget som inte överstiger 1,67 basbelopp och med 16,5 procent av den del som överstiger 1,67 men inte 2,5 basbelopp efter minst 6 år.

¹³ Senaste lydelse 1997:1066.

9 §¹⁴

Inkomstgarantin minskas med vad *företrädaren* eller riksdagsledamoten får i form av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring under den tid inkomstgarantin betalas.

Inkomstgarantin minskas med vad *ledamoten av Europaparlamentet* eller riksdagsledamoten får i form av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring under den tid inkomstgarantin betalas.

9 a §

Inkomstgarantin minskas med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i form av arvode enligt artikel 10 i Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga.

Om en ledamot som har inkomstgaranti samtidigt tar emot övergångsersättning enligt artikel 13 i Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom minskas inkomstgarantin med det belopp i svensk valuta som motsvarar vad ledamoten får i övergångsersättning.

10 kap.

3 §¹⁵

För den som varit *företrädare* eller riksdagsledamot i sammanlagt minst sex hela år relateras den fastställda inkomstgarantin till det basbelopp som enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller för avgångsåret och omräknas vid förändring av detta.

För den som varit *ledamot av Europaparlamentet* eller riksdagsledamot i sammanlagt minst sex hela år relateras den fastställda inkomstgarantin till det basbelopp som enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller för avgångsåret och omräknas vid förändring av detta.

11 kap.

1 §

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas från och med den dag då *företrädaren* tillträder sitt uppdrag i

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas från och med den dag då *ledamoten* tillträder sitt uppdrag i

¹⁴ Senaste lydelse 2002:203.

¹⁵ Senaste lydelse 1997:1066.

Europaparlamentet till och med utgången av den månad då uppdraget att vara *företrädare* upphör.

Europaparlamentet till och med utgången av den månad då uppdraget att vara *ledamot* upphör.

2 §

En *företrädare* skall vara grupplivförsäkrad på riksdagens bekostnad. Försäkringen skall samordnas med sådan motsvarande försäkring som tecknats för *företrädaren* av Europaparlamentet.

En *ledamot* av Europaparlamentet ska vara grupplivförsäkrad på riksdagens bekostnad. Försäkringen ska samordnas med sådan motsvarande försäkring som tecknats för *ledamoten* av Europaparlamentet.

3 §

En *företrädare* skall vara arbets-skadeförsäkrad på riksdagens bekostnad i den omfattning som gäller för riksdagens ledamöter.

En *ledamot* av Europaparlamentet ska vara arbetsskadeförsäkrad på riksdagens bekostnad i den omfattning som gäller för riksdagens ledamöter.

12 kap.

1 §

Ett beslut enligt 9 kap. får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Vid överklagande till kammar rätt krävs prövningstillstånd.

Andra beslut enligt denna lag som fattats av riksdagsförvaltningen överklagas hos Riksdagens överklagandenämnd.

2 §

Ett beslut överklagas skriftligt. I överklagandet ska klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han eller hon begär.

Överklagandet ges in till den myndighet som har meddelat beslutet. Det ska ha kommit in inom tre veckor från den dag klaganden fick del av beslutet.

1. Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

2. Vid beslut om inkomstgaranti avseende den som lämnat sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet före ikraftträdandet gäller 9 kap. 3 § i dess äldre lydelse.

3. Den som är ledamot av Europaparlamentet när denna lag träder i kraft och som utan att lämna Europaparlamentet övergår till att få arvode enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den

28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga ska, vid tillämpningen av 4 kap. 1 § och 9 kap. 1, 3 och 7 §§, anses ha avgått respektive lämnat Europaparlamentet vid ikraftträdandet. För sådan ledamot ska 2009 anses som avgångsår vid tillämpningen av 3 kap. 5 § och 10 kap. 3 §.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen

Härigenom föreskrivs att 2 och 2 a §§ lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Riksdagsförvaltningen *skall* om annat inte är särskilt föreskrivet

Riksdagsförvaltningen *ska* om annat inte är särskilt föreskrivet

1. upprätta förslag till anslag på statsbudgeten avseende riksdagen och dess myndigheter m.m., dock inte för Riksrevisionen,

2. meddela föreskrifter för utarbetandet av förslag till anslag på statsbudgeten för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken samt meddela sådana ekonomiadministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen som inte *skall* meddelas av riksdagsstyrelsen enligt 41 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,

2. meddela föreskrifter för utarbetandet av förslag till anslag på statsbudgeten för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken samt meddela sådana ekonomiadministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen som inte *ska* meddelas av riksdagsstyrelsen enligt 41 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,

3. yttra sig över Riksrevisionens förslag till anslag på statsbudgeten och upprätta en sammanställning för var och en av riksdagens myndigheter, utom Riksbanken, över de finansiella villkor som gäller för respektive myndighet med anledning av riksdagens beslut om statsbudgeten,

4. handlägga frågor *dels* om *arvoden och ersättningar* till riksdagens ledamöter och till Sveriges företrädare i Europaparlamentet, *dels* om *pensioner och andra förmåner* till ledamöterna och deras efterlevande samt till företrädarna och deras efterlevande,

4. handlägga frågor om *ekonomiska förmåner* till riksdagsledamöter och deras efterlevande och till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet och deras efterlevande enligt lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter respektive lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet,

5. svara för frågor om löner och ersättningar till arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken, Riksrevisionen och Riksdagens ombudsmän samt svara för frågor angående pensioner och andra

¹ Senaste lydelse 2007:341.

förmåner till dessa arbetstagare och deras efterlevande,

6. ingå centrala kollektivavtal samt i övrigt utöva arbetsgivarens befogenheter enligt dessa när det gäller riksdagen och dess myndigheter samt företräda riksdagen och dess myndigheter som arbetsgivare i arbetstvister rörande kollektivavtal som har slutits av riksdagsförvaltningen samt

7. meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av centrala kollektivavtal som riksdagsförvaltningen ingått, samt personaladministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksrevisionen.

Riksdagsförvaltningen *skall* bereda riksdagens myndigheter tillfälle att framföra sina synpunkter på förhandlingsfrågor som direkt berör respektive myndighet.

Riksdagsförvaltningen *ska* bereda riksdagens myndigheter tillfälle att framföra sina synpunkter på förhandlingsfrågor som direkt berör respektive myndighet.

Riksdagsförvaltningen får till envar av riksdagens myndigheter överlämna handläggningen av en avtalsfråga som är av betydelse för myndigheten.

2 a §²

Riksdagsförvaltningen får överlämna en uppgift att handlägga frågor som anges i 2 § första stycket 4 till en annan myndighet. Vad som sägs om riksdagsförvaltningen *skall* i sådant fall gälla den myndigheten såvitt angår vad som föreskrivs i

1. 13 kap. 18–22 §§ lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter samt

2. 9 kap. 18–22 §§ lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges *företrädare* i Europaparlamentet.

Riksdagsförvaltningen får överlämna en uppgift att handlägga frågor som anges i 2 § första stycket 4 till en annan myndighet. Vad som sägs om riksdagsförvaltningen *ska* i sådant fall gälla den myndigheten såvitt angår vad som föreskrivs i

1. 13 kap. 22–26 §§ lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter samt

2. 9 kap. 18–22 §§ lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges *ledamöter* av Europaparlamentet.

Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

² Senaste lydelse 2003:1056.

6 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:000)

Härigenom föreskrivs att 28 kap. 8 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:000) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2008/09:150 Föreslagen lydelse

28 kap.

8 §

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i ärende om

1. inkomstgaranti för den som har varit riksdagsledamot eller *Sveriges* varit riksdagsledamot eller *ledamot företrädare i Europaparlamentet,* av Europaparlamentet,

2. inkomstgaranti eller motsvarande förmåner för den som varit statsråd och för vissa arbetstagare som har innehaft statlig chefsanställning,

3. pension enligt statligt kollektivavtal om särskild pension för yrkesofficerare, eller

4. pensionsersättning och särskild pensionsersättning enligt statligt kollektivavtal om trygghetsfrågor.

Sekretess gäller inte beslut i ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet

Regeringens förslag

Lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet

Utskottets förslag

Lag (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet

9 kap.***Jämkning av inkomstgarantin******12 a §***

Riksdagens arvodesnämnd får besluta att rätt till inkomstgaranti inte föreligger eller att utbetalningen av inkomstgarantin ska minskas eller helt upphöra om en garantitagare

1. förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete, eller

2. dömts för brott av så allvarlig art att det framstår som sannolikt att garantitagaren, om han eller hon varit riksdagsledamot, skulle ha skiljts från det uppdraget.

Ansökan om inkomstgaranti efter jämningsbeslut***23 §***

En garantitagare, vars rätt till inkomstgaranti har jämkats enligt 12 a §, äger rätt att när nya förhållanden inträtt på nytt ansöka om inkomstgaranti. En sådan ansökan prövas av Riksdagens arvodesnämnd.

1. Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

2. Bestämmelserna om jämkning av inkomstgaranti i 9 kap. 12 a § ska endast tillämpas med avseende på garantibelopp som utfaller efter den 14 juli 2009.

2. Vid beslut om inkomstgaranti avseende den som lämnat sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet före ikraftträdandet gäller 9 kap. 3 § i dess äldre lydelse.

3. Den som är ledamot av Europaparlamentet när denna lag träder i kraft och som utan att lämna Europaparlamentet övergår till att få arvode enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga ska, vid tillämpningen av 4 kap. 1 § och 9 kap. 1, 3 och 7 §§, anses ha avgått respektive lämnat Europaparlamentet vid ikraftträdandet. För sådan ledamot ska 2009 anses som avgångsår vid tillämpningen av 3 kap. 5 § och 10 kap. 3 §.

3. Vid beslut om inkomstgaranti avseende den som lämnat sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet före ikraftträdandet gäller 9 kap. 3 § i dess äldre lydelse.

4. Den som är ledamot av Europaparlamentet när denna lag träder i kraft och som utan att lämna Europaparlamentet övergår till att få arvode enligt Europaparlamentets beslut nr 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga ska, vid tillämpningen av 4 kap. 1 § och 9 kap. 1, 3 och 7 §§, anses ha avgått respektive lämnat Europaparlamentet vid ikraftträdandet. För sådan ledamot ska 2009 anses som avgångsår vid tillämpningen av 3 kap. 5 § och 10 kap. 3 §.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1426) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd

Härigenom föreskrivs att 1 och 9 §§ lagen (1993:1426) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Riksdagens arvodesnämnd *skall*
1. i enlighet med 3 kap. 1 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter fastställa det belopp för månad som ledamotsarvode *skall* betalas med, *samt*

2. i enlighet med 13 kap. 16 § samma lag besluta om jämkning av inkomstgaranti och 13 kap. 27 § samma lag besluta om utbetalning av inkomstgaranti på nytt.

Nämnden *skall* ange vilka överväganden som föranlett beslutet

Nämnden är en myndighet under riksdagen.

Riksdagens arvodesnämnd *ska*
1. i enlighet med 3 kap. 1 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter fastställa det belopp för månad som ledamotsarvode *ska* betalas med,

2. i enlighet med 13 kap. 16 § samma lag besluta om jämkning av inkomstgaranti och 13 kap. 27 § samma lag besluta om utbetalning av inkomstgaranti på nytt, *samt*

3. i enlighet med 9 kap. 12 a § lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet besluta om jämkning av inkomstgaranti och 9 kap. 23 § samma lag besluta om utbetalning av inkomstgaranti på nytt.

Nämnden *ska* ange vilka överväganden som föranlett beslutet.

9 §²

Nämndens beslut om ledamotsarvode enligt 1 § första stycket 1 får inte överklagas. Nämndens beslut som rör inkomstgaranti enligt 1 § första stycket 2 överklagas enligt 16 kap. 2 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter.

Nämndens beslut om ledamotsarvode enligt 1 § första stycket 1 får inte överklagas. Nämndens beslut som rör inkomstgaranti enligt 1 § första stycket 2 *och* 3 överklagas enligt 16 kap. 2 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter *eller* 12 kap. 1 § lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.

Denna lag träder i kraft den 14 juli 2009.

¹ Senaste lydelse SFS 2006:996.

² Senaste lydelse SFS 2006:1438.